

Počítačové zpracování řeči

Luděk Bártek¹

1

Obsah

1 Základy fonetiky

Fonetika

- Přírodní věda na pomezí lingvistiky, anatomie, fyziologie a fyziky (akustiky)
- Zkoumá zvukovou stánku jazyka z různých aspektů jazyka:
 - fyziologickou činnost mluvidel
 - akustickou podstatu zvuků.
- Dělení fonetiky:
 - artikulační - tvorba fónů ve zvukovém ústrojí
 - akustická - přenos zvuků prostředím, jejich frekvence, ...
 - percepční - jak jsou zvuky přijímány,

Základy fonetiky

- Foném - elementární zvukový segment, který je schopný diferencovat vyšší znakové jednotky jazykového systému (morfémy).
- Fonémy:
 - samohlásky:
 - základní frekvence
 - formanty
 - samohlásky:
 - znělé - na vzniku se spolupodílí hlasivky
 - neznělé.
- Koartikulace - vzniká změnou parametrů řečového ústrojí při přechodu z jedné hlásky na druhou
 - další řečové jednotky:
 - alofón
 - difón
 - trifón

Základy fonetiky

dokončení

- Fonetický přepis - psaná a mluvená forma téže promluvy se mohou lišit.
 - Jednoznačný a přesný zápis mluvené řeči.

Fonetický přepis

- Přesný a jednoznačný zápis mluvené řeči.
- IPA - International Phonetic Alphabet
 - součást standardu UNICODE.
- Národní fonetické abecedy.
- TTS - většinou využívají 7bitový ASCII přepis znaků z IPA (SAMPA - Speech Assessment Methods Phonetic Alphabet) např. DITe
- pravidla pro přepis:
 - změna znělosti na hranici znělá souhláska - neznělá souhláska
 - měkčení souhlásek, pokud následuje *i*, *ě*
 - ...
- Občas může být přepis regionálně závislý:
 - *sh*:
 - Čechy - sch
 - Morava - zh

THE INTERNATIONAL PHONETIC ALPHABET (2005)

CONSONANTS (PULMONIC)

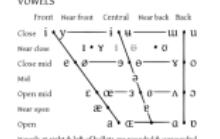
	Lipless	Lipless, dental	Dental	Absorber	Palato- velar	Retroflex	Palatal	Volar	Uvular	Maryngeal	Epi- glottal	Glottal
Nasal	m	n̪	n	ɳ	ɲ	ɳ	ɳ	ɳ	ɳ	ɳ	ɳ	ɳ
Plosive	p	b	t̪	d	t̪	t̪	c̪	j̪	k̪	g̪	q̪	q̪
Fricative	f̪	ɸ	v	θ̪	ð	s̪	z̪	ʃ̪	ʒ̪	ç̪	x̪	x̪
Approximant											h̪	h̪
Trill		B		r̪							R	
Tap, Flap				t̪		t̪		t̪				
Lateral fricative				t̪̪		t̪̪		t̪̪				
approximant				l̪		l̪		l̪				
Lateral flap				J̪		J̪		J̪				

Where symbols appear in pairs, the one to the right represents a modal voiced consonant, except for nasal and R.
Shaded areas denote articulations judged to be impossible. Light grey letters are unofficial extensions of the es.

CONSONANTS (NON-PULMONIC)

Anterior click releases	Noised	Implosives
∅ Bilabial fricative	∅ Bilabial implosive	∅ Example
l Lateral alveolar	d Dental or	d' Example
l' Alveolar (post-alveolar) dental ("interdental")	p' Palatal or	p' Example
l'' Alveolar ("alveolar")	t' Dental or	t' Example
l''' Alveolar ("palatal")	k' Velar	k' Example
l'''' Alveolar ("fricative")	u' Uvular	u' Example

VOWELS

Diacritics may be placed above a symbol with a descriptor, as in *i̪*. Other two symbols may appear as diacritics to represent phrasal detail: *c̪* (fricative release), *l̪* (voiced lisp), *h̪* (glottal constr.), *l̪̪* (glottal release), *g̪* (glottalization).

SYLLABITY & RELEASES	PROMINENCE	PRIMARY ARTICULATION	SECONDARY ARTICULATION
ɪ ɿ ɿ̪	ɪ d̪	Voiceless dental	ɪ d̪
g̪ g̪̪	g̪ d̪	Voiceless dental	g̪ d̪
t̪̪ t̪̪̪	t̪̪ d̪	Modal voice or still voice	t̪̪ d̪
θ̪̪̪ θ̪̪̪̪	θ̪̪̪ d̪	Weak voice	θ̪̪̪ d̪
d̪̪̪ d̪̪̪̪	d̪̪̪ d̪̪̪̪	Loosened	d̪̪̪ d̪̪̪̪
θ̪̪̪̪	θ̪̪̪̪	Advanced	θ̪̪̪̪
d̪̪̪̪	d̪̪̪̪	Retracted	d̪̪̪̪
θ̪̪̪̪̪	θ̪̪̪̪̪	Centralized	θ̪̪̪̪̪
d̪̪̪̪̪	d̪̪̪̪̪	More centralized	d̪̪̪̪̪
θ̪̪̪̪̪̪	θ̪̪̪̪̪̪	Raised	θ̪̪̪̪̪̪
d̪̪̪̪̪̪	d̪̪̪̪̪̪	Lowered	d̪̪̪̪̪̪

Česká fonetická abeceda

- Krátké samohlásky:
 - a pata, e led, i lid, o rod, u ruka
- Dlouhé samohlásky:
 - a:, á pátá; e:, é léto; i:, í lípa; o:, ó tón; u:, ú úkol
- Dvojhlásky:
 - au auto; eu euporie; ou houba

Česká fonetická abeceda

- Souhlásky:
 - m matka; μ tramvaj; n nos ř kůň nk banka
 - p pes; b babička; t táta; d dům; č čapka; č dábel; k kost; g gram
 - c co; dz leckdo; č čáp; dž džem
 - f fuj; v voda; s sen; z zub; š šíp; ž žena; x, ch chléb; ych abych byl; h hra
 - r rak; ř řeka; ř rybář
 - j j já; l l les
 - r krk; l vlk; m Rožmberk

Ukázka textu v abecedě SAMPA spolu s výsledkem.

- Fonetický přepis věty "Čeština je krásná řeč"
 - tSeSTina je kra:sna: r/etS
 - Syntetizovaná věta "Čeština je krásná řeč."
(data/cestina.wav)

Fonetika - samohlásky

- Krátké samohlásky - a, e, i, o, u
- Dlouhá samohlásky - á, é, í, (ó), ú
- Dvojhlásky - (eu), (au), ou
- Samohlásky:
 - základní hlasivkový tón - 100 - 400 Hz
 - formanty - rezonancí v dutinách hlasového traktu zesílené části akustického spektra

Formanty

- Určující pro rozpoznávání samohlásek
- Formant F1 vzniká rezonancí v dutině ústní
- Formant F2 vzniká rezonancí v dutině hrdelní
- Hlavní formanty - spektrální poloha a intenzita může být dána:
 - muž
 - žena
 - dítě
 - individuálně
- Vyšší formanty F3 -
 - výskyt bývá individuální

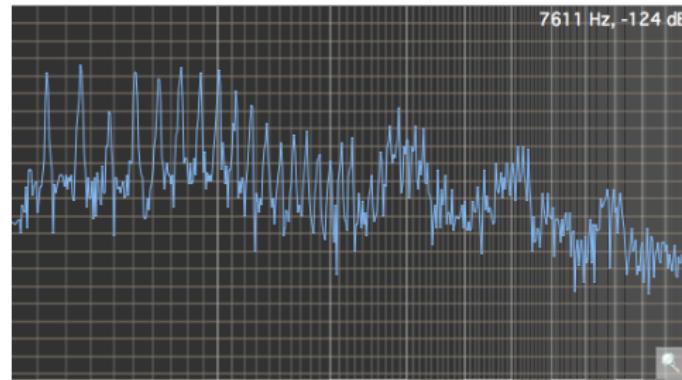
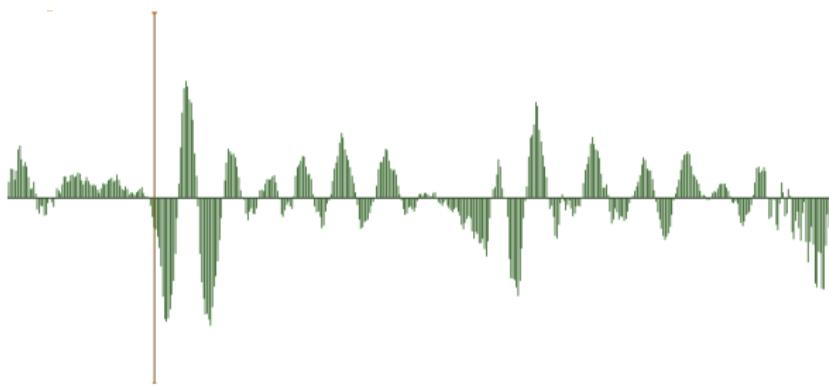
Formanty F1 a F2 pro české samohlásky

hláska	F1 [Hz]	F2 [Hz]
a	750 - 1100	1100 - 1500
e	500 - 700	1500 - 2000
i	300 - 500	2000 - 3000
o	500 - 700	900 - 1200
u	300 - 500	600 - 1000

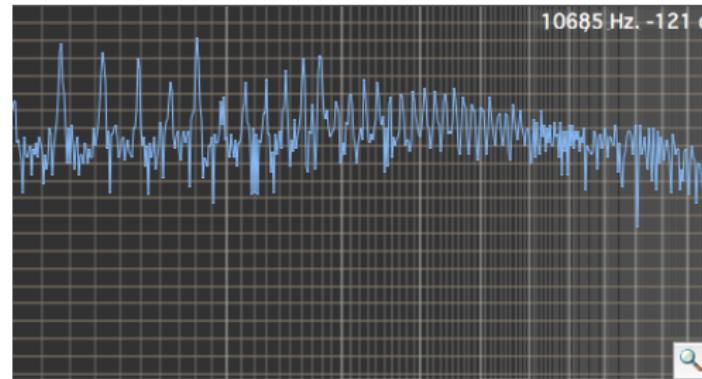
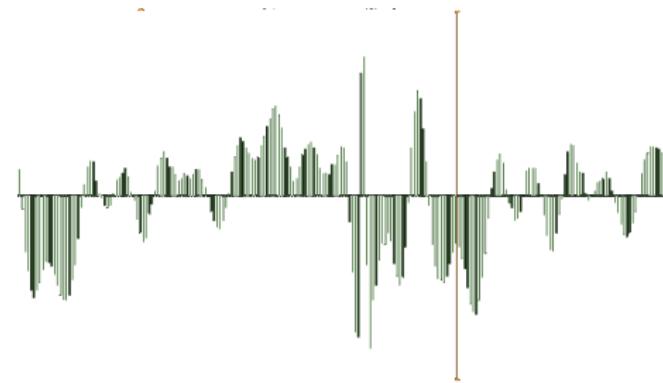
Četnost výskytu samohlásek

- e - 10
- a, o, i - 6 - 7
- í - 4
- další jen s nepatrnou frekvencí:
 - á, u, é, ou, ú
 - ó, au, eu

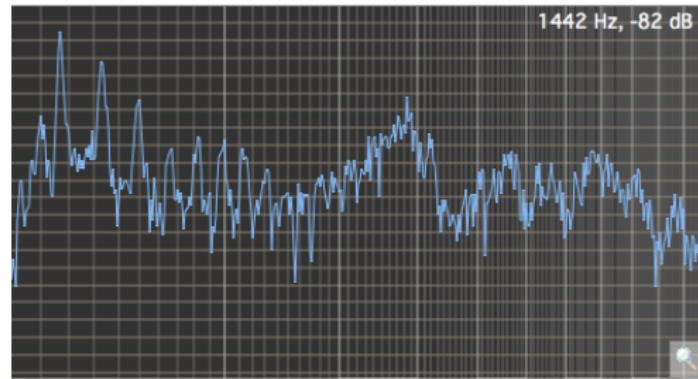
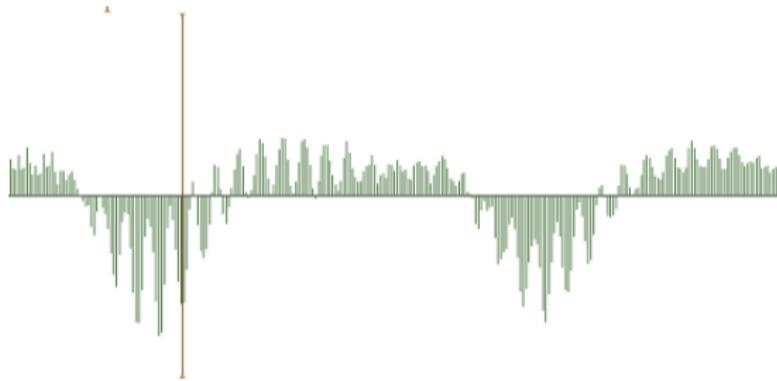
České samohlásky - a

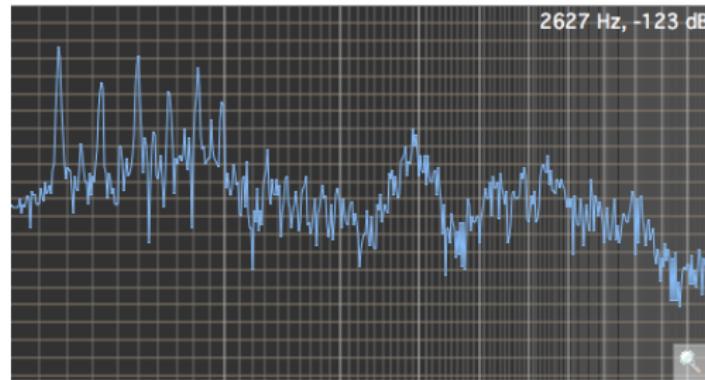
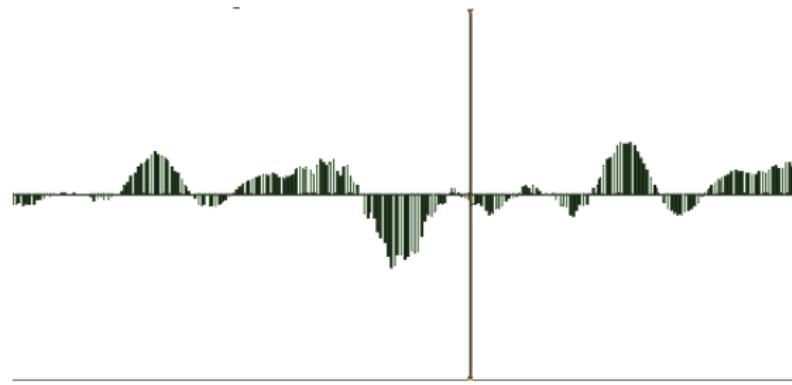
České samohlásky - e

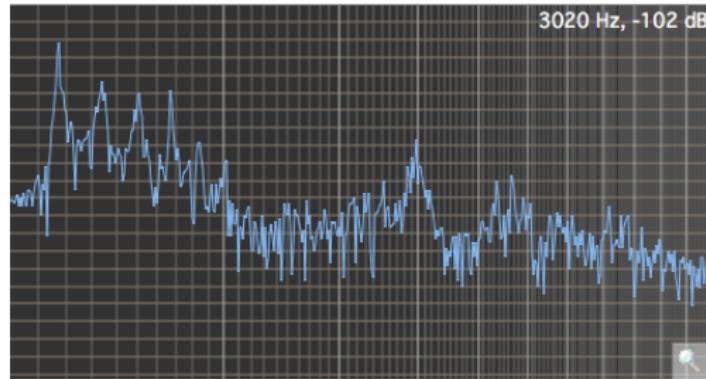
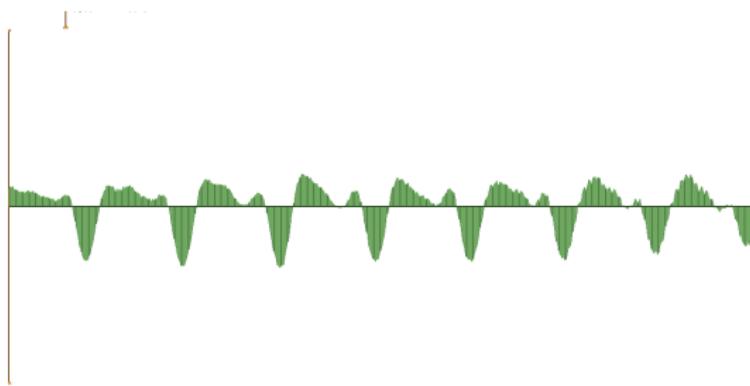
České samohlásky - i

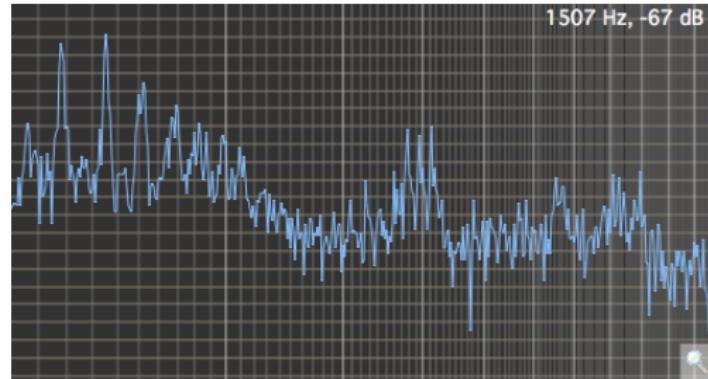
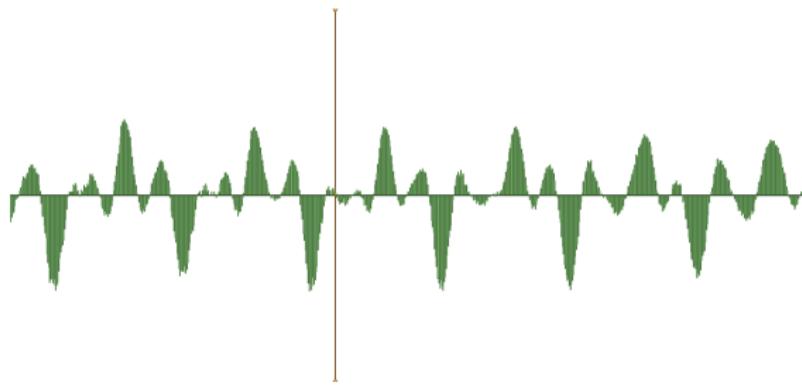
České samohlásky - o

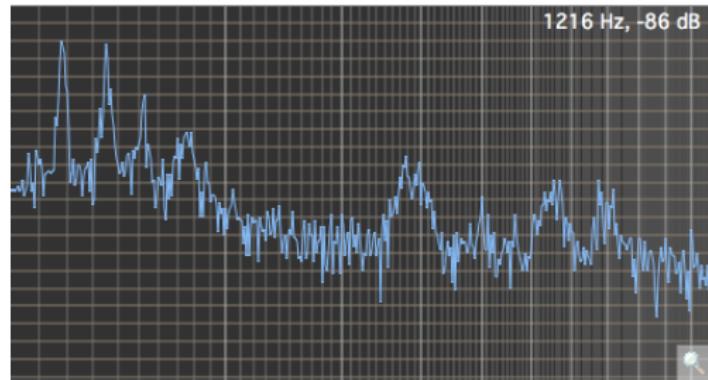
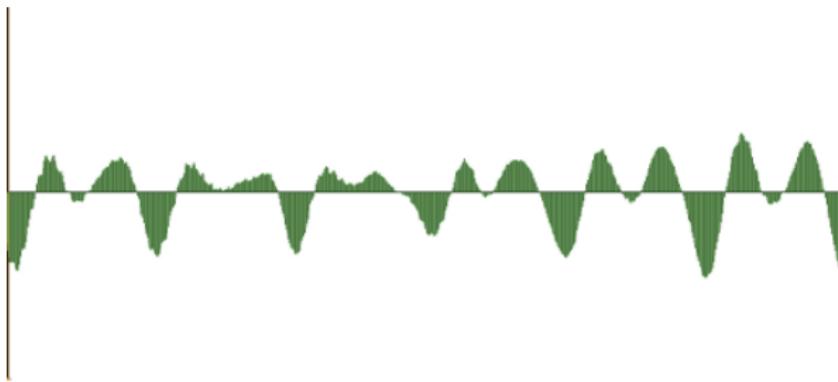
České samohlásky - u

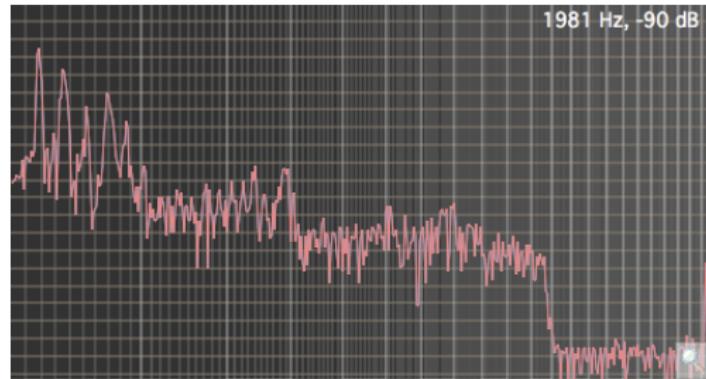
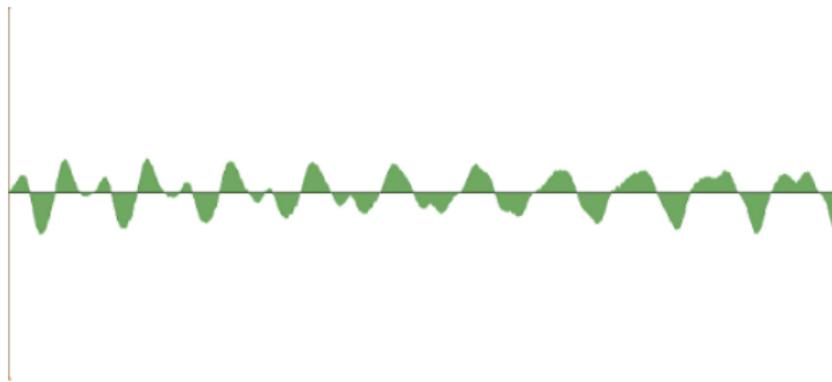
České dvojhlásky - au

České dvojhlásky - ou

České dvojhlásky - eu

Souhlásky (konsonanty)

- Zvukově dynamické děje.
- Pojem formantu ztrácí význam
 - tónový charakter mají pouze části některých souhlásek.
- Klasifikace:
 - znělé (sonorní)
 - neznělé (šumové)
 - fonetikové dále podle místa a způsobu artikulace na:
 - retné - m, b, p, w, v, f
 - zubní - n, d, t, dh, th
 - dásňové - c, z, s, dz
 - patrové - ř, ď, č, ž, š
 - závěrové (okluzívy, režené, explozívy) - b, d, č, g, p, č
 - úžinové - v, z, ž, f, th, s, š, ...

Znělé a neznělé souhlásky

- Znělé souhlásky
 - charakteristické přítomností základního tónu
 - na vytváření se aktivně podílejí hlasivky.
- Neznělé souhlásky
 - hlasivky jsou pasivní (otevřené)
- Párové
 - neliší se artikulací, pouze znělostí
 - např. b-p, d-t, z-s, ...

Porovnání párových souhlásek (waveform) S – Z

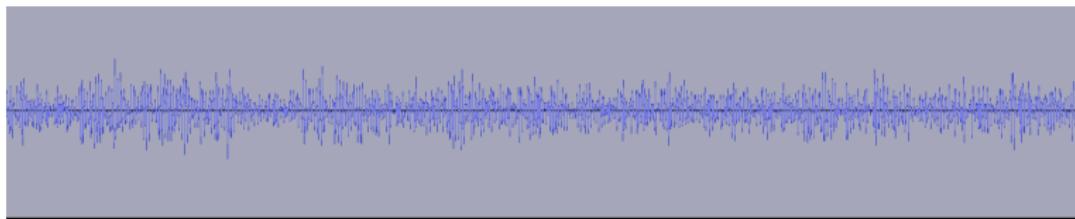

Figure: Průběh hlásky S

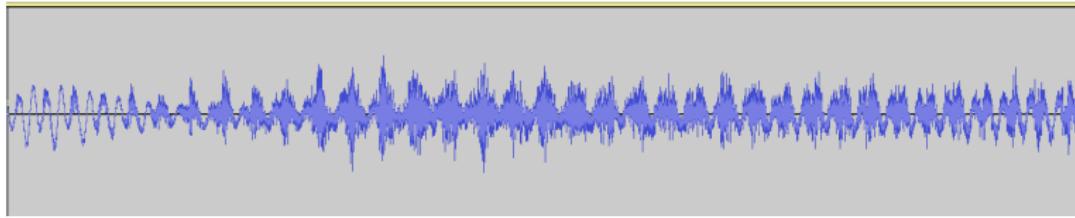

Figure: Průběh hlásky Z

Porovnání párových souhlásek (spektrum) S – Z

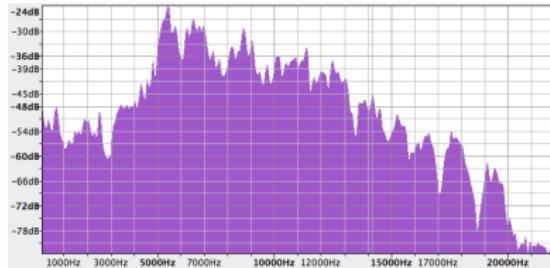

Figure: Spektrum hlásky s

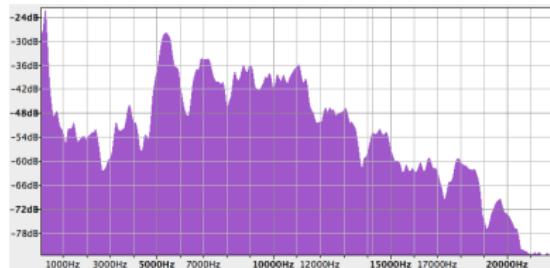

Figure: Spektrum hlásky z

Podle způsobu tvorby

- Okluzívy
 - závěrové souhlásky
 - vytvořena překážka výdechovému proudu vzduchu:
 - jazyk
 - zuby
 - rty
 - (p, b), (t, d), (č, č). (k, g), m, n, ř
- Frikativy
 - úžinové
 - zúžení výdechové cesty při artikulaci
 - (s, z), (š, ž), (f, v), (ch, h), l, j, r, ř
- Semiokluzívy
 - polouzávěrové
 - vytváří se jak překážkou, tak zúžením výdechové cesty
 - c, č

Ukázka okluzívy

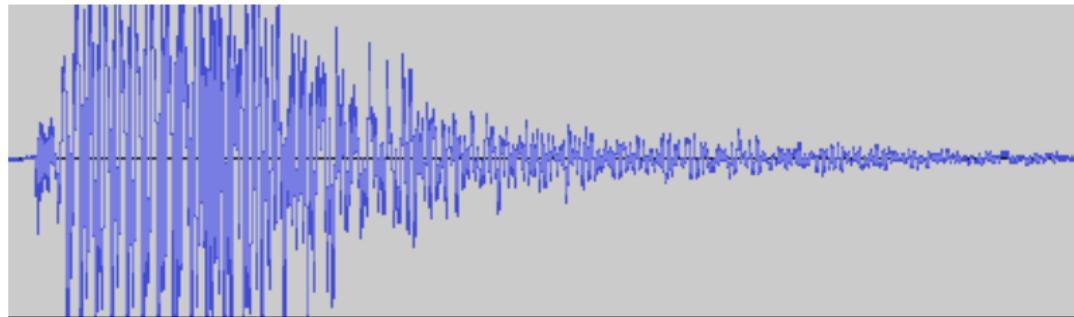

Figure: Průběh hlásky p

Ukázka frikativy

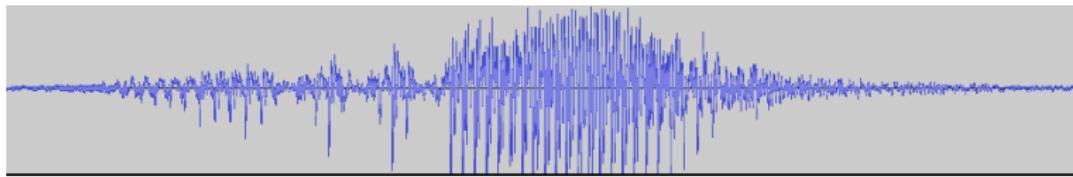

Figure: Průběh hlásky r

Ukázka semiokluzívy

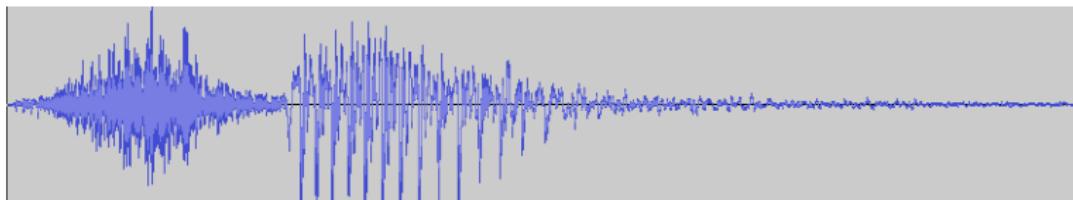

Figure: Průběh hlásky c

Koartikulace

- Modifikace fonému v řečovém kontextu.
- Nutnost přenastavit řečový trakt na další foném.
- Způsobuje problémy při:
 - syntéze řeči
 - rozpoznávání řeči.

Ukázka vlivu koarticulace - původní fonémy

Figure: Samotné á

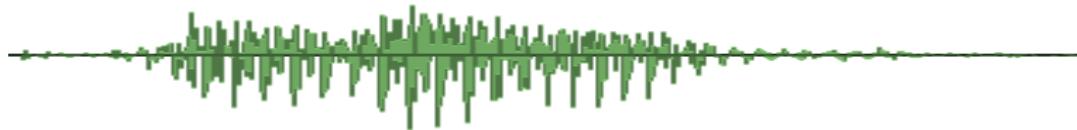

Figure: Samotné á

Ukázka vlivu koartikulace (2.)

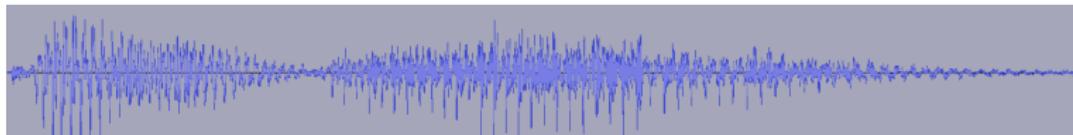

Figure: Spojení fonémů p a á

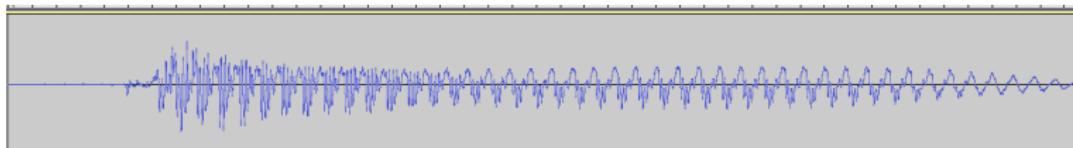

Figure: Vyslovená slabika pá